

Sygn. akt: IV C 995/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sobkowicz

Protokolant: sekretarz sądowy – Dorota Wołowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R.

przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. na rzecz powoda A. R. kwotę 813.129 zł 34 gr. (osiemset trzysta tysięcy sto dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. na rzecz powoda A. R. kwotę 62.439 zł 92 gr. (sześćdziesiąt dwa tysiące czterysta trzydzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie) kwotę 8.034 zł (osiem tysięcy trzydzieści cztery złote) tytułem części brakującej części opłaty sądowej;

V. nakazuje pobrać od powoda A. R. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie) kwotę 164 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote) tytułem części brakującej części opłaty sądowej.

IVC 995/13

UZASADNIENIE

Powód A. R. pozwem z dnia 7 listopada 2006 roku wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. kwoty 26.834 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2006 roku tytułem wynagrodzenia wynikającego z kontraktu za okres od 1 do 16 października 2006 roku, kwoty 25.157 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2006 roku z tytułu wynagrodzenia za okres od 17 do 31 października 2006 roku, kwoty 311.946 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 listopada 2006 roku tytułem jednorazowego odszkodowania w związku z zakończeniem umowy na skutek jej wypowiedzenia przez pozwanego, kwoty 69.321 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 listopada tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy oraz kosztów postępowania w sprawie. Następnie powód wniósł dodatkowo o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 155.973 zł z ustawowymi

odsetkami od dnia 8 listopada 2010 roku tytułem wynagrodzenia za okres wypowiedzenia i kwoty 68.672 zł 99 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 8 listopada 2010 roku tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 155.973 zł.

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił roszczenie powoda w całości uznając, że brak było podstaw do wypowiedzenia powodowi umowy na podstawie § 9 umowy i rozwiązanie umowy z powodem nastąpiło w trybie § 10 umowy gdzie są inne przesłanki i powodowi należy się odszkodowanie w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia, wynagrodzenie za usługi wyświadczone od dnia 1 października 2006 do 16 października 2006, kwota wynagrodzenia za okres wypowiedzenia i skapitalizowane odsetki od tej kwoty oraz kwota z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2012 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 lutego 2011 roku w części zasądzającej kwotę 25.157 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2006 roku z tytułu wynagrodzenia za okres od 17 do 31 października 2006, kwotę 311.946 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 listopada 2006 roku tytułem jednorazowego odszkodowania w związku z zakończeniem umowy na skutek jej wypowiedzenia przez pozwanego, kwotę 155.073 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 września 2010 roku z tytułu wynagrodzenia za okres wypowiedzenia umowy, kwotę 68.672 zł 99 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 8 września 2010 roku z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 155.973 zł. oraz w zakresie kosztów postępowania i w tym zakresie przekazał sprawę tutejszemu Sądowi do ponownego rozpoznania pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego, zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił (k.546). Sąd Apelacyjny uznał, że wadliwie była dokonana przez Sąd Okręgowy ocena materiału dowodowego i pominięcie zeznań świadków strony pozwanej. Za prawidłowe Sąd Apelacyjny uznał ustalenia braku możliwości przypisania powodowi zawinonego naruszenia postanowień umowy lub przepisów prawa związanych z działalnością pozwanego i rozwiązanie umowy na podstawie § 9 umowy, jednakże przyjęcie przez Sąd Okręgowy rozwiązania z powodem umowy w trybie § 10 umowy było przyjęciem takiego rozwiązania, jakie przyjął powód bez wnikliwej analizy. Przekazując sprawę do ponownego rozpoznania w zakresie części żądań powoda Sąd Apelacyjny nakazał rozważenie pominiętego roszczenia odszkodowawczego opierającego się na art. 746 § 1 k.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy powód rozszerzył powództwo pismem z dnia 18 kwietnia 2012 roku i wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 821.876 zł 65 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty, podając, że na kwotę tę składają się: kwota 25.157 zł z tytułu wynagrodzenia za okres wypowiedzenia tj. za okres od dnia 17 października 2006 roku do dnia 31 października 2006 roku, kwota 17.021 zł 30 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 25.157 zł za okres od 1 listopada 2006 roku do 12 kwietnia 2012 roku, kwota 155.973 zł z tytułu wynagrodzenia za trzymiesięczny okres wypowiedzenia tj. za okres od 1 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2007 roku, kwota 101.010 zł 68 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 155.973 zł za okres od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku, kwota 311.946 zł z tytułu jednorazowego odszkodowania na podstawie § 10 umowy oraz kwota 210.768 zł 67 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 311.946 zł za okres od dnia 4 listopada 2006 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku (k.625-632).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 22 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 821.976 zł 65 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę z tytułu kosztów postępowania za obie instancje oraz nakazał pobranie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty z tytułu opłaty od rozszerzonego powództwa (k.651-652).

Od tego wyroku pozwany wniósł apelację i wyrokiem z dnia 8 maja 2013 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 października 2012 roku pozostawiając tutejszemu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy i polecił Sądowi Okręgowemu po dokonaniu ustaleń faktycznych rozważenie przesłanki z art. 746 k.c. oraz odniesienie się do argumentacji powoda na kanwie art. 415 k.c. (k.703 i k.707-716).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 821. 876 zł 65 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty i kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości pięciokrotnej minimalnej stawki.

Powód podał, że na kwotę tę składają się: kwota 25.157 zł z tytułu wynagrodzenia za okres wypowiedzenia tj. za okres od dnia 17 października 2006 roku do dnia 31 października 2006 roku, kwota 17.021 zł 30 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 25.157 zł za okres od 1 listopada 2006 roku do 12 kwietnia 2012 roku, kwota 155.973 zł z tytułu wynagrodzenia za trzymiesięczny okres wypowiedzenia tj. za okres od 1 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2007 roku, kwota 101. 010 zł 68 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 155.973 zł za okres od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku, kwota 311.946 zł z tytułu jednorazowego odszkodowania na podstawie § 10 umowy oraz kwota 210.768 zł 67 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 311.946 zł za okres od dnia 4 listopada 2006 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku tj. jak w piśmie z dnia 12 kwietnia 2012 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości pięciokrotnej minimalnej stawki.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2002 roku pomiędzy stronami niniejszego postępowania została zawarta na czas nieokreślony umowa o świadczenie usług, na podstawie, której pozwany zlecił powodowi kierowanie Dyrekcją Rozbudowy (...) i nadzór nad realizacją umowy z Generalnym Wykonawcą rozbudowy portu lotniczego. Jak wynikało z umowy zakres zadań, obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności powoda określał regulamin organizacyjny Przedsiębiorstwa (...), a w szczególności Dyrekcji Rozbudowy (...) oraz obowiązki wynikające z postanowień FIDIC. Powód miał w ramach umowy nie rzadziej niż raz na miesiąc przekazać D. Naczelnemu pisemny lub ustny raport o postępie prac i wykonywanych zadaniach. Pozwany zgodnie z umową miał zapewnić powodowi biuro z obsługą sekretarską, wyposażone we wszystkie niezbędne narzędzia do należytego i optymalnego wykonywania umowy oraz wypłacać powodowi wynagrodzenie miesięczne w wysokości 47.900 zł miesięczne płatne z dołu nie później niż ostatniego dnia miesiąca, które podlegało waloryzacji z dniem 1 stycznia każdego roku o wskaźnik inflacji publikowany przez GUS. Powodowi przysługiwał w ramach umowy płatny urlop wypoczynkowy w wymiarze 26 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku rozwiązania umowy ekwiwalent za niewykorzystany urlop. Strony umowy zgodnie ustaliły, że każdej z nich przysługuje prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego termin przypada na koniec miesiąca kalendarzowego i w okresie wypowiedzenia powód mógł być zwolniony z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do stałego wynagrodzenia miesięcznego. Umowa przewidywała również możliwość jej rozwiązania przez pozwanego w razie zawinionego naruszenia przez powoda postanowień umowy lub przepisów związanych z działalnością pozwanego (§ 9), a także rozwiązanie z innych przyczyn niż określone w § 9 lub zakończenia rozbudowy (...), ale wówczas przysługiwałoby powodowi jednorazowe odszkodowanie w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia (umowa k.16-19). Od 1 stycznia 2006 roku wynagrodzenie powoda po waloryzacji wynosiło 51.991 zł (k.20). Powód w ramach zawartej umowy miał sprawować nadzór nad realizacją kontraktu jaki pozwany zawarł z Generalnym Wykonawcą rozbudowy lotniska, którym było wyłonione w trybie przetargowym Konsorcjum (...) w listopadzie 2002 roku, miał wykonywać powierzone mu obowiązki jako inżynier kontraktu według standardów FIDIC.

W trakcie realizacji umowy o świadczenie usług powód wydał wykonawcy robót polecenia zmian w zakresie wykonywania prac budowlanych. Każde takie polecenie było przedstawione do oceny Dyrektorowi Naczelnemu i uzyskało akceptację, w tym również w sprawie wykonania fundamentów techniką palowania (polecenia zmiany k.68-110). W grudniu 2005 roku, w sierpniu i wrześniu 2006 (...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał decyzje – pozwolenie na użytkowanie części zamierzenia inwestycyjnego (k.128-137). Powód w trakcie realizacji kontraktu na bieżąco monitorował wykonawcę i postępy robót, co najmniej raz w tygodniu spotykał się z wykonawcą, prawidłowo wystawiał świadectwa płatności, podejmował działania zmierzające do zmuszenia wykonawcy do zachowania terminowości robót (zeznania świadków W. S. k. 202-204 R. D. k.222-226). Powód nie mógł samodzielnie podejmować decyzji o karach umownych dla wykonawcy bądź zmianie wykonawcy (zeznania

świadka R. D. k. 222-226, W. Z. k.226-232). Powód wykonywał swoje obowiązki z zaangażowaniem, rzetelnie informował zarząd o problemach, przedstawiał szereg inicjatyw zmierzających do usunięcia opóźnień, nie akceptował prac, które były niezgodnie z dokumentacją czy bez dokumentacji. Nie było porozumienia między powodem i kolejnym Dyrektorem Naczelnym pozwanego dotyczącym kompensacji kar umownych z ogólnymi kosztami budowy, gdyż powód chciał dochodzić kar umownych (zeznania świadka W. Z. k. 226-232).

Za terminowość wykonywania prac odpowiadał inżynier kontraktu. Palowanie fundamentów jest zawsze lepszą technologią i z punktu widzenia technologicznego było uzasadnione, ale bardziej kosztowne (zeznania świadka A. W. k.268-274 przesłuchanie powoda k.368). Zarzuty do powoda dotyczyły głównie spraw związanych z nadzorem nad wykonaniem kontraktu, że powód niezbyt sztywno negocjuje z wykonawcami wykonanie kontraktu. Były też zarzuty, że pewne odcinki nie były wykonane, a procedury odbiorowe były wdrożone, były zarzuty w kwestii wydawania poleceń zmian do kontraktu. W czasie podpisywania aneksu (...) powód złożył zastrzeżenia do załącznika i Dyrektor Naczelny nie był zadowolony z przedłużających się procedur dotyczących zawarcia aneksu (...). (zeznania świadka R. I. k.285-291).

W dniu 15 kwietnia 2003 roku została zawarta pomiędzy pozwanym i spółką akcyjną (...) umowa na mocy, której spółka (...) zobowiązała się do świadczenia usług konsultingowych polegających na bieżącej identyfikacji i ocenie ryzyka przy realizacji kontraktu, a przede wszystkim na bieżącym informowaniu powoda o możliwych zagrożeniach wykonania projektu zgodnie z przyjętymi w kontrakcie zamierzeniami i postanowieniami. Z umowy wynikało, że zleceniobiorca ma obowiązek: brać udział w organizowanych przez Inżyniera spotkaniach, naradach, dyskusjach związanych zakresem konsultacji, monitorowanie działań Generalnego Wykonawcy pod kątem możliwości wystąpienia ryzyka nieterminowego wykonania kontraktu, opiniowanie założeń i prawidłowości przedkładanych przez Generalnego Wykonawcę harmonogramów rzeczowo-finansowych, bieżące i niezwłoczne informowanie Inżyniera o realnych zagrożeniach niedotrzymanie przez Generalnego Wykonawcę terminu zrealizowania kontraktu oraz poszczególnych etapów, jak również – na bieżąco – o wpływie czynników zewnętrznych na przebieg procesu inwestycyjnego, a w szczególności identyfikację i wskazywanie możliwych innych zagrożeń dotyczących projektu, opracowywanie propozycji scenariuszy działań niezbędnych w celu uniknięcia zidentyfikowanego ryzyka, opiniowanie w zakresie merytorycznym wnioskowanych przez Generalnego Wykonawcę propozycji zmian postanowień Kontraktu, inne czynności zlecone przez Inżyniera w ramach umowy, wskazanie osoby, która będzie raz w tygodniu delegowana do wykonywania obowiązków konsultanta do siedziby zamawiającego i przedstawiania na koniec każdego miesiąca bezpośrednio Inżynierowi pisemnego sprawozdania w 3 egzemplarzach z wykonanych w danym miesiącu usług konsultingowych (umowa k.139-143).

Była przeprowadzona kontrola umów podpisanych przez pozwanego ze spółką (...) i umowy usług konsultingowych dla powoda i w trakcie tej kontroli stwierdzono, że sprawozdania spółki były lakoniczne, często ich treść dublowała się, konsultant brał udział w spotkaniach, ale nie podawał ich dat. W wyniku kontroli stwierdzono przekroczenie i niedopełnienie obowiązków przez powoda (zeznania świadka J. K. k.327-333).

Kontrola została przeprowadzona w dniach od 12 stycznia 2006 roku do 13 czerwca 2006 roku na polecenie D. Naczelnego i z protokołu pokontrolnego wynikało, że były braki w dokumentacji w Dyrekcji Rozbudowy tj. nie było protokołów udziału konsultanta w spotkaniach, naradach i dyskusjach, brak było jednoznacznej opinii w zakresie trzech harmonogramów, brak było merytorycznej opinii w odniesieniu do 6 wniosków złożonych przez wykonawcę i 8 poleceń zmian wydanych przez powoda, a do takiego opiniowania firma (...) była zobowiązana, konsultant sporządził jedną „Strategię proponowanych działań przez Inwestora” na wniosek powoda i Dyrektor R. wyjaśnił, że było to dobre opracowanie i nie było potrzeby tworzenia innych alternatywnych rozwiązań, w toku kontroli nie ustalono innej dokumentacji sporządzonej przez konsultanta poza treścią sprawozdań. W sprawozdaniach jeden z rozdziałów nosił tytuł: „monitorowanie działań wykonawcy pod kątem możliwości wystąpienia ryzyka nieterminowego wykonania kontraktu, ale omówienie tego zagadnienia przez konsultanta sprawozdaniu zawierało się w jednym lub najwyżej kilku zdaniach, a powód stwierdził, że oceniana zdawkowość sprawozdań usług świadczonych przez R. C. głównie w sposób interaktywny poprzez cykl konsultacji i jest niezasadna (protokół kontroli k.464-494).

Powód przedstawiał raporty tygodniowe, które otrzymywał od wykonawcy i czynił na nich komentarz czy dodatkową informację (przesłuchanie powoda k. 363, raporty w aktach z załącznikami).

Przed wypowiedzeniem umowy powodowi w sierpniu i we wrześniu 2006 J. D. Pionu Infrastruktury i zastępca D. Naczelnego zaakceptował dwa rachunki powoda (rachunki k.26,27).

Powód nie podpisał aneksu nr 2 do umowy we wrześniu 2006 roku, ponieważ nie chciał się zgodzić na darowanie wykonawcy kar z tytułu opóźnienia ani harmonogramu rzeczowo – finansowego, w którym było przewidziane około 4 mln. dolarów dla wykonawcy za roboty dodatkowe (przesłuchanie powoda k.758).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest częściowo uzasadnione.

Po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania powód dochodzi kwoty 821. 876 zł 65 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku, na którą składają się kwota 25.157 zł z tytułu wynagrodzenia za okres wypowiedzenia tj. za okres od dnia 17 października 2006 roku do dnia 31 października 2006 roku, kwota 17.021 zł 30 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 25.157 zł za okres od 1 listopada 2006 roku do 12 kwietnia 2012 roku, kwota 155.973 zł z tytułu wynagrodzenia za trzymiesięczny okres wypowiedzenia tj. za okres od 1 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2007 roku, kwota 101. 010 zł 68 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 155.973 zł za okres od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku, kwota 311.946 zł z tytułu jednorazowego odszkodowania na podstawie § 10 umowy oraz kwota 210.768 zł 67 gr. z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwoty 311.946 zł za okres od dnia 4 listopada 2006 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku.

Kwestia kwot z tytułu zaległego wynagrodzenia za usługi od dnia 1 października do 16 października 2006 roku oraz ekwiwalentu za 28 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego została już prawomocnie rozstrzygnięta.

Do rozstrzygnięcia, zatem pozostaje kwestia dotycząca roszczeń powoda z tytułu wynagrodzenia za okres wypowiedzenia od za okres od dnia 17 października 2006 roku do dnia 31 października 2006 roku i odsetek od tej kwoty od dnia od 1 listopada 2006 roku do 12 kwietnia 2012 roku, wynagrodzenia za trzymiesięczny okres wypowiedzenia tj. za okres od 1 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2007 roku i odsetek od tej kwoty od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku, oraz jednorazowego odszkodowania na podstawie § 10 umowy i odsetek od tej kwoty za okres od dnia 4 listopada 2006 roku do dnia 12 kwietnia 2012 roku.

Problem, iż rozwiązanie umowy z powodem nie nastąpiło w trybie § 9 umowy został już rozstrzygnięty przez Sąd I instancji oraz Sąd Apelacyjny, który stwierdził brak możliwości przypisania powodowi zawinionego naruszenia postanowień umowy, jaka łączyła go z powodem lub przepisów prawa związanych z działalnością (...). Sąd Apelacyjny podkreślił jednak, że brak podstaw do wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym nie oznaczał, iż do rozwiązania umowy doszło w trybie przewidzianym w § 10 tj. z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia i należy rozważyć roszczenie powoda na podstawie art. 746 § 1 k.c. w związku z art.750 k.c. Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Przepis art. 750 k.c. znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług polegających na dokonywaniu czynności faktycznych, które nie są uregulowane innymi przepisami. Z zakresu art. 750 k.c. wyłączone są nie tylko umowy o dzieło, ale także inne umowy nazwane, których celem jest osiągnięcie określonego rezultatu, zarówno takie, do których przepisy o umowie o dzieło znajdują odpowiednie zastosowanie, jak i takie, które mają regulację ustawową niezawierającą takiego odesłania. Ponadto wyłączone są spod dyspozycji art. 750 k.c. umowy nienazwane, których istota wykazuje zbieżność z umową o dzieło, uzasadniającą stosowanie przepisów o tej umowie w drodze analogii. Odnosząc powyższe do ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że do umowy zawartej pomiędzy powodem i pozwanym w dniu 1 października 2002 roku o świadczenie usług na podstawie, której powód miał kierować

Dyrekcją Rozbudowy (...) i wykonywać nadzór nad realizacją umowy dotyczącej rozbudowy portu lotniczego, jaką pozwany zawarł z konsorcjum, należy stosować przepisy o zleceniu.

Skoro, zatem do umowy należy zastosować przepisy o zleceniu konieczne jest również zastosowanie tych przepisów także do wypowiedzenia umowy.

Zgodnie z art. 746 § 1 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

Roszczenia powoda dotyczące wynagrodzenia za wyświadczone przez powoda usługi oraz z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop są już prawomocnie rozstrzygnięte.

Z art. 746 k.c. wynika, że każda ze stron ma prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie. Oznacza to możliwość wypowiedzenia w każdym momencie trwania umowy oraz bez względu na okoliczności, bez potrzeby zaistnienia ku temu ważnej przyczyny. Nie wymaga ono podania powodu wypowiedzenia. Istnienie ważnego powodu wypowiedzenia umowy ma jednak znaczenie w zakresie jego skutków. Brak ważnego powodu wypowiedzenia zlecenia odpłatnego powoduje odpowiedzialność odszkodowawczą strony wypowiedzającej umowę.

Ponieważ przepisy art. 746 k.c. nie wskazują terminów wypowiedzenia, wypowiedzenie zlecenia następuje ze skutkiem natychmiastowym. Zobowiązanie wygasa z chwilą złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu zgodnie z art. 61 k.c. Strona może jednak określić w tym oświadczeniu termin ustania umowy. Ponadto strony mogą w umowie określić termin jej wypowiedzenia. Mogą przy tym zróżnicować zasady wypowiedzenia zlecenia w zależności od przyczyn je uzasadniających, a więc określić inne zasady wypowiedzenia z ważnych powodów, inne w sytuacji ich braku. Wypowiedzenie zlecenia jest dopuszczalne, niezależnie od czasu, na jaki zawarto umowę dla dokonania jednej czynności prawnej, na czas oznaczony czy nieoznaczony (vide: wyrok SN z 28 września 2004 r., IV CK 640/03, OSNC 2005, nr 9, poz. 157).

Skutki wypowiedzenia są uzależnione od tego, która ze stron dokonuje wypowiedzenia, a także od tego, czy umowa zlecenia miała charakter odpłatny oraz czy wypowiedzenie nastąpiło z ważnego powodu.

W przypadku gdy wypowiedzenia dokonuje dający zlecenie, zobowiązany jest do zwrotu przyjmującemu zlecenie wydatków, poczynionych w celu należytego wykonania zlecenia. Zwrot obejmuje wydatki poczynione do dnia wypowiedzenia i powinien nastąpić zgodnie z art. 742 zd. 1 k.c., a więc z ustawowymi odsetkami. Ponadto, jeżeli zlecenie jest odpłatne, zobowiązany jest do zapłaty takiej części wynagrodzenia, która odpowiada dotychczasowym czynnościom przyjmującego zlecenie (art. 746 § 1 zd. 1 i 2 k.c.).

Skutki wypowiedzenia zlecenia odpłatnego zależą również od istnienia ważnego powodu je uzasadniającego. Skutkiem każdego wypowiedzenia, niezależnie od tego, czy nastąpiło z ważnego powodu, czy nie, jest wygaśnięcie zobowiązania. Jeżeli jednak zlecenie jest odpłatne, a wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, strona, która dokonała wypowiedzenia, zobowiązana jest do naprawienia wyrządzonej w ten sposób szkody. Ważne powody uzasadniające wypowiedzenie mogą mieć charakter obiektywny w postaci okoliczności nie dotyczących żadnej ze stron jak i charakter subiektywny, czyli dotyczyć strony umowy. W tym drugim przypadku mogą to być okoliczności zarówno zawinione przez stronę, jak i niezawinione. Mogą dotyczyć strony, która wypowiedzi umowę (choroba uniemożliwiająca dalsze wykonywanie zlecenia, trudna sytuacja rodzinna, utrata uprawnień wymaganych do dokonania zleconej czynności, utrata zaufania do przyjmującego zlecenie), jak i drugiej strony (nieuzasadniona odmowa udzielenia zaliczki przez dającego zlecenie, nieudzielenie potrzebnych wiadomości przez przyjmującego zlecenie). Strony mogą w umowie określić okoliczności, które uznają za ważny powód wypowiedzenia zlecenia, jednakże wyliczenie takie nie wyłącza możliwości uznania za ważny powód innych sytuacji, w których dochodzi do wypowiedzenia.

Zakres odpowiedzialności strony wypowiedzającej zlecenie odpłatne w razie braku ważnego powodu obejmuje szkodę wyrządzoną na skutek wypowiedzenia. Przesłanki odpowiedzialności stanowią więc: wypowiedzenie dokonane bez ważnego powodu, szkoda powstała w majątku drugiej strony oraz związek przyczynowy między takim wypowiedzeniem a szkodą. Szkoda obejmuje zarówno rzeczywistą stratę, jak i utracone korzyści. Jeżeli brak było ważnego powodu, wypowiedzenie dokonane w ten sposób wpłynie na zakres odpowiedzialności odszkodowawczej.

Wobec tego, iż powód w niniejszym postępowaniu dochodzi odszkodowania, które stanowi wynagrodzenie za okres wypowiedzenia i jednorazowe odszkodowanie w wysokości 6 - miesięcznego wynagrodzenia na podstawie łączącej strony umowy to rozważyć należy czy do wypowiedzenia przez pozwanego powodowi umowy z dnia 1 października 2002 roku były ważne powody.

Zdaniem pozwanego wypowiedzenie powodowi umowy nastąpiło z ważnych przyczyn. Ważnymi przyczynami, dla których umowa została wypowiedziana była utrata pozwanego zaufania do powoda, nieuzasadnione zaangażowanie firmy (...) i brak należytej kontroli nad pracą tego podmiotu i poniesienie przez pozwanego wysokich, nieuzasadnionych wydatków na zaangażowanie tej firmy, co świadczyło o braku dbałości o majątek przedsiębiorstwa ze strony powoda, nienależyte wypełnianie przez powoda obowiązków Inżyniera Kontraktu w zakresie nieuzasadnionych merytorycznie poleceń zmian, a także dokonanie odbiegającego od ustaleń umowy z wykonawcą podziału jego pracy większą ilością etapów.

Należy po kolei odnieść się do zarzutów pozwanego i ustalić czy pozwany miał ważne powody do rozwiązania z powodem umowy z dnia 1 października 2002 roku.

Jeżeli chodzi o brak zaufania do powoda to zdaniem Sądu pozwany w żaden sposób nie udowodnił tego, iż nastąpił brak zaufania do powoda, jako D. Rozbudowy (...) i na czym miały polegać ten brak zaufania. Powodu takiego nie potwierdzili zgłoszeni przez pozwanego świadkowie. Świadek K. J. kontakt z powodem miał tylko raz w dniu 17 października 2002 roku, kiedy obejmował po nim stanowisko D. Rozbudowy (...), a ponadto stwierdził, że „nie znalazł powodów do stawiania zarzutów mojemu poprzednikowi (k.255). Również inni świadkowie nie potwierdzili, aby do powoda nastąpił brak zaufania, a jedynie świadek J. F. stwierdził, że wynik kontroli nadszarpnął zaufanie do powoda i Naczelny Dyrektor publicznie oświadczył, że stracił zaufanie do Inżyniera Kontraktu (k.194 i k.195). Należy jednak zauważyć, że świadek ten w czasie gdy pracował powód był Dyrektorem Pionu Infrastruktury i powód na podstawie umowy bezpośrednio jemu podlegał i świadek nie twierdził, że stracił zaufanie do powoda, a jedynie, że Dyrektor Naczelny tak publicznie oświadczył, a ponadto świadek ten na krótko przed wypowiedzeniem powodowi umowy akceptował bez zastrzeżeń rachunki przedstawione przez powoda i nie miał zastrzeżeń do pracy powoda.

Pozwany podaje również, że ważnym powodem do wypowiedzenia powodowi umowy było nieuzasadnione zaangażowanie firmy (...) i brak należytej kontroli nad pracą tego podmiotu, a przez to poniesienie przez pozwanego wysokich, nieuzasadnionych wydatków na zaangażowanie tej firmy i świadczyło to o braku dbałości o majątek przedsiębiorstwa ze strony powoda.

Odnosząc się to tego zarzutu należy zauważyć, że z dołączonej przez pozwanego umowy wynika, jakie obowiązki miała firma (...) i w umowie tej nie ma zawartych żadnych instrumentów dla powoda, który miał współpracować z firmą konsultingową, dla egzekwowania tych obowiązków.

Świadek J. K., który był specjalistą w dziale kontroli wewnętrznej pozwanego i dokonywał kontroli realizacji umów zawartych przez pozwanego z firmą (...) stwierdził, że na polecenie D. Naczelnego P. Ł. przeprowadził kontrolę realizacji między innymi umowy na świadczenie usług konsultingowych dla powoda i kontrola wykazała, że sprawozdania były przepisywane z miesiąca na miesiąc i ich treść była taka sama, były one lakoniczne i liczyły tylko po kilka stron, konsultant, który brał udział w spotkaniach, ale nie podawał daty tych spotkań, z 4 hologramów tylko jeden był opiniowany przez konsultanta C. i świadek podał, że wynik kontroli były negatywny dla powoda. Natomiast świadek P. Ł. ówczesny Dyrektor Naczelny pozwanego, który podpisał wypowiedzenie umowy z powodem nie pamięta, jakie były powody rozwiązania umowy z powodem, nie pamięta czy były zastrzeżenia do powoda i spółki (...). Należy

również zauważyć, co wynika z protokołu kontroli przeprowadzonej na polecenie D. Naczelnego w zakresie umowy z (...), że ze spółką (...) pozwany zawierał szereg umów w okresie 4 lat i świadczenia przez tą spółkę były wykonywane dla różnych podmiotów pozwanego, a ponadto z zeznań świadka W. S., wynikało, że decyzja o zatrudnieniu spółki (...) była decyzją D. Naczelnego, merytoryczna ocena tej spółki należała do D. Naczelnego i nigdy nie słyszał negatywnych opinii o firmie (...). Również świadek W. Z. stwierdził, że firma (...) współpracowała z pozwanym na różnych etapach realizacji kontraktu. Współpracowała już przy analizowaniu ofert kontraktowych, tworzeniu treści umowy i w trakcie realizacji zadania i przedstawiciele firmy (...) uczestniczyli w naradach i on w jednym zespole współpracował z tą spółką i współpraca była bardzo korzystna.

Kolejnym zarzutem stawianym powodowi i stwierdzeniem, że był to ważny powód do wypowiedzenia umowy było to, iż wydał 20 nieuzasadnionych poleceń zmian i że prace przy rozbudowie były podzielone na większą ilość etapów.

Zdaniem Sądu pozwany w żaden sposób nie wykazał, że polecenia zmian były nieuzasadnione. Wprawdzie świadek J. F. stwierdził, że „w (...) istnieje ugruntowane przekonanie, iż około 10 poleceń zmian nie było zaakceptowanych” (k.194), a świadek R. I. „że było 20 poleceń zmian” i „myślę, że część zmian była uzasadniona” (k.286), zaś świadek P. Ł. „nie pamiętam czy były zastrzeżenia dotyczące powoda dotyczące podpisania poleceń zmian” (k.749).

Tak, więc świadkowie nie podali, że wydanie przez powoda poleceń zmian było nieuzasadnione, a pozwany nie przedstawił innych dowodów, z których by wynikało, że wydane przez powoda, jako Inżynier Kontraktu polecenia zmian były nieuzasadnione. Złożone do akt polecenia zmian były akceptowane przez D. Naczelnego, w tym również polecenie dotyczące zmiany palowania fundamentów. Co więcej z zeznań świadków wynikało, że palowanie fundamentów jest, co prawda droższe, ale jest lepszą technologią, a ponadto było to uzasadnione z uwagi na możliwość dobudowania w przyszłości hotelu.

Odnosnie podziału prac na większą ilość należy dodatkowo zauważyć, że prace dotyczące rozbudowy lotniska trwały bez przerywania normalnego funkcjonowania lotniska, były to prace na czynnym lotnisku i jak stwierdził świadek A. W. było to korzystne dla funkcjonowania lotniska, a nie korzystne z punktu nadzoru nad wykonawcą (k.273).

Pozwany przez cały czas trwania postępowania w niniejszej sprawie, jako jedną z przyczyn wypowiedzenia powodowi umowy podawał opóźnienia w realizacji umowy dotyczącej rozbudowy lotniska.

Nie można zdaniem Sądu przypisać powodowi odpowiedzialności za opóźnienia w rozbudowie lotniska.

Jak wynika z zeznań świadka A. W. – świadka pozwanego przyczyn opóźnień w budowie było wiele i zaczęły się już podpisania umowy z wykonawcą i w momencie formułowania umowy nie dopełniono zasadniczych spraw.

Należy także zauważyć, że jak wynika z zeznań świadka W. S., który był w latach kiedy pracował powód Dyrektorem Pionu Infrastruktury powód na bieżąco informował o postępie robót na cotygodniowych spotkaniach u D. Naczelnego, przedstawiał również informacje pisemne. Powód na bieżąco monitorował wykonawcę i postępy robót i co najmniej raz w tygodniu spotykał się z wykonawcą, dbał o procedurę obiegu dokumentów, ale nie mógł sam dyscyplinować wykonawcy, bo o tym mógł jedynie decydować Dyrektor Naczelny. Świadek podkreślił również, że wykonawca był trudny i poprzedni kontrakt realizowany z Niemcami był zupełnie inny i była lepsza współpraca. (k.203).

Również świadek R. D., który był inżynierem bankowym i monitorował wszystkie rzeczy, które działy się w trakcie realizacji umowy kredytowej podał, że był informowany przez powoda o propozycjach działań, które należałoby podjąć w stosunku do wykonawcy i te działania były sensowne i racjonalne, tylko wykonawca był trudny.

Świadek R. D., jako osoba postronna podał również, że powód jeżeli tylko się dało egzekwował od wykonawcy terminowość robót, jednakże powód nie mógł samodzielnie podejmować decyzji o karach umownych czy zmianie wykonawcy. (k.223 – 224).

Także świadek W. Z. mówił o wykonawcy, jako trudnym partnerze w realizacji kontraktu (k.207), stwierdzając dalej, zaangażowanie powoda wskazywało na to, że „chciał osiągnąć to, co można było osiągnąć”.

Również świadkowie pozwanego K. J. (k.257) i A. W. (k.274) podali, że konsorcjum realizujące umowę było trudnym partnerem.

Pozwany zarzucał powodowi, że nie pełnił dostatecznego nadzoru nad wykonawcą, nie informował pozwanego o opóźnieniach.

Zeznania świadków R. D., W. S. i W. Z. przeczą takiemu twierdzeniu pozwanego. Ponadto zeznania tych świadków znajdują potwierdzenie w złożonej dokumentacji tj. raportach cotygodniowych znajdujących się w załącznikach, w których powód wpisywał swoje uwagi.

Należy także zauważyć, że przez cztery lata pracy powoda nie było do jego pracy zastrzeżeń i dopiero po zmianie na stanowisku D. Naczelnego gdy powód nie chciał podpisać aneksu 2 do umowy, gdyż aneks przewidywał darowanie kar umownych zaczęła się kontrola pracy powoda. Podkreślić tu trzeba, że ówczesny Dyrektor Naczelnny przesłuchiwany, jako świadek odnośnie zastrzeżeń do pracy powoda stwierdził, iż „nie pamiętam czy były negatywne opinie na temat pracy powoda” (k.749).

Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę Sąd uznał, iż nie było ważnych powodów do wypowiedzenia powodowi umowy o świadczenie usług z dnia 1 października 2002 roku.

Pozwany zgodnie z art. 746 § 1 k.c. miał prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie, jednakże skoro nie było ważnych powodów do jej wypowiedzenia powinien także naprawić szkodę.

Powód podnosi, że na szkodę składa się wynagrodzenie za okres od 17 października do 31 października 2006 roku, wynagrodzenie za 3 - miesięczny okres wypowiedzenia oraz jednorazowe odszkodowanie, o jakim mowa w § 11 umowy, gdyż takie kwoty wpłynęły do jego majątku.

Przepisy art. 746 k.c. nie wskazują terminów wypowiedzenia, wypowiedzenie zlecenia następuje ze skutkiem natychmiastowym, jednakże strony mogą w umowie określić termin jej wypowiedzenia.

W umowie zawartej między stronami strony określiły w § 10, że każdej z nich przysługuje prawo wypowiedzenia niniejszej umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego termin przypada na koniec miesiąca kalendarzowego.

W tej sytuacji należy uznać, że pozwany wypowiadając powodowi umowę bez ważnego powodu w dniu 16 października 2006 roku winien ją wypowiedzieć za 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, którego termin przypada na koniec miesiąca kalendarzowego tak więc okres wypowiedzenia byłby od 1 listopada 2006 roku do końca stycznia 2007 roku.

W okresie od 17 października 2006 roku do końca okresu wypowiedzenia powód otrzymywałby wynagrodzenie przynajmniej w wysokości dotychczasowej tj. 51.991 zł. Tak, więc za okres od 17 października 2006 roku do 31 października 2006 roku należałaby się powodowi kwota 25.157 zł, a za okres wypowiedzenia kwota 155.973 zł, zwłaszcza, że § 12 pkt 1 umowy stwierdzał, że w razie wypowiedzenia umowy powód może być zwolniony z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do stałego wynagrodzenia miesięcznego. W tej sytuacji stwierdzić należy, że bez względu na to czy w okresie wypowiedzenia powód świadczyłby pracę czy nie powodowi należało się za okres wypowiedzenia wynagrodzenie, W związku z tym szkodą w majątku powoda jest brak tej kwoty z tytułu wynagrodzenia za okres do końca miesiąca kalendarzowego i za 3-miesięczny okres wypowiedzenia.

Powód w sprawie wnosi także o zasądzenie z tytułu odszkodowania kwoty wynikającej z § 11 umowy, a więc 6 - miesięczne wynagrodzenie.

Zdaniem Sądu żądanie to jest usprawiedliwione gdyż zawarta między stronami umowa przewidywała, że w razie rozwiązania umowy przez (...) z innych przyczyn niż określone w § 9 lub zakończenie rozbudowy (...) powodowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 6 – miesięcznego wynagrodzenia. Skoro, zatem umowa z powodem nie została rozwiązana w trybie § 9 umowy, ani też nie zakończyła się rozbudowa (...), a co więcej wypowiedzenie umowy nie było z ważnych powodów powodowi należy się odszkodowanie w wysokości 6- miesięcznego wynagrodzenia. A zatem skoro powód zarabiał kwotę 51.991 zł miesięcznie to 6- miesięczne odszkodowanie wynosi 311.946 zł.

Powód wnosi również zasądzenie skapitalizowanych odsetek od poszczególnych kwot od dnia ich wymagalności do dnia skapitalizowania tj. do dnia 12 kwietnia 2012 roku.

Jak wynika z § 7 umowy powód miał otrzymywać wynagrodzenie miesięczne z dołu nie później niż ostatniego dnia miesiąca. Skoro, zatem powodowi należy się odszkodowanie w wysokości kwoty wynagrodzenia za październik, a więc od 17 października do 31 października 2006 roku i powód miał otrzymywać wynagrodzenie nie później niż ostatniego dnia miesiąca pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą tej kwoty od dnia 1 listopada 2006 roku i uzasadnione jest jego żądanie w zakresie odsetek do dnia skapitalizowania, a więc w kwocie 17.021 zł 30 gr.

Powód wnosi o zasądzenie odsetek od odszkodowania w wysokości 3- miesięcznego wynagrodzenia tj. od dnia 1 lutego 2007 roku do skapitalizowania.

Zgodnie z § 12 pkt 1 umowy w okresie wypowiedzenia powód miał zagwarantowane prawo do stałego wynagrodzenia miesięcznego.

Zdaniem Sądu nie wiadomo czy powód byłby zwolniony z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia czy nie i należy przyjąć, że zgodnie z § 12 pkt 1 umowy miałyby wypłacane wynagrodzenie w każdym miesiącu do ostatniego dnia miesiąca. A zatem za listopad 2006 roku do 30 listopada 2006 roku, za grudzień 2006 roku do końca grudnia 2006 roku i za styczeń 2007 roku do końca stycznia 2007 roku. W tej sytuacji stwierdzić należy, że pozwany jest w zwłoce z zapłatą kwoty 51.991 zł od 1 grudnia 2006 roku i od tej daty do dnia skapitalizowania tj. 12 kwietnia 2012 roku kwota należnych odsetek wynosi 34.685 zł 83 gr., z zapłatą kwoty za grudzień 2006 jest w zwłoce od 1 stycznia 2007 i od tej daty do dnia skapitalizowania kwota należnych odsetek wynosi 34.161 zł 65 gr., a z zapłatą kwoty za styczeń 2007 roku od 1 lutego 2007 roku i od tej daty do dnia skapitalizowania odsetek kwota należnych odsetek wynosi 33.670 zł 23 gr. Łączna kwota 102.517 zł 71 gr.. skoro, zatem powód żąda odsetek w wysokości 101.01 zł 68 gr. to jego żądanie w tym zakresie jest uzasadnione.

Jeżeli chodzi o odsetki od kwoty z tytułu odszkodowania w wysokości 6- miesięcznego wynagrodzenia to powód domaga się odsetek od dnia 4 listopada 2006 roku podnosząc, że pismem z dnia 25 października 2006 roku wezwał pozwanego do wypłaty kwoty z tytułu jednorazowego odszkodowania w terminie 7 dni, a więc pozwany miał zapłacić tę kwotę do dnia 3 listopada 2006 roku.

Zdaniem Sądu żądanie odsetek w taki sposób jest nieuzasadnione. Wezwanie do zapłaty było warunkach, gdy została powodowi wypowiedziana umowa ze skutkiem natychmiastowym i wówczas w dniu 25 października 2006 roku to wezwanie było uzasadnione. Jednakże Sąd przyjął, że jest to umowa o świadczenie usług, do której należy stosować przepisy o umowie zlecenia i strony przewidziały 3-miesięczny okres wypowiedzenia to zdaniem Sądu po okresie wypowiedzenia przysługiwałaby powodowi wypłata z tytułu jednorazowego odszkodowania. Okres wypowiedzenia kończył się 31 stycznia 2007 roku i zdaniem Sądu pozwany z tą datą miał wypłacić wszystkie należności z tej umowy, a więc również odszkodowanie i od 1 lutego 2007 roku pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą tej kwoty. Odsetki od kwoty odszkodowania od dnia 1 lutego 2007 roku do dnia skapitalizowania tj. 12 kwietnia 2012 roku wynoszą 202.021 zł 36 gr.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że powodowi z tytułu odszkodowania należy się łączna kwota w wysokości 813.129 zł 34 gr. i taką kwotę Sąd uwzględnił.

Sąd Apelacyjny przekazując sprawę do ponownego rozpoznania nakazał również odniesienie się do argumentacji powoda na kanwie art. 415 k.c. Zgodnie z art. 415k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Powód podnosił, że rozwiązanie umowy przez pozwanego w trybie § 9 umowy pomimo braku podstaw do zastosowania tego trybu może być również traktowane, jako zawiniony czyn rodzący odpowiedzialność deliktową i bezprawność działania pozwanego polegała na tym, że naruszając normy kontraktowe (zastosował niewłaściwy tryb rozwiązania umowy i nie wypłacił należnych powodowi świadczeń) naruszył jednocześnie zasady współżycia społecznego (dobre obyczaje).

Zdaniem Sądu w świetle ustaleń, że do umowy łączącej strony należy stosować przepisy o zleceniu pozwany miał prawo wypowiedzieć umowę, a faktu, że zastosował zły tryb rozwiązania umowy, a co za tym idzie nie wypłacił powodowi należnych świadczeń nie można zdaniem Sądu uważać jako delikt.

Powodowi przysługują roszczenia z łączącej strony umowy, a nie z czynu niedozwolonego i dlatego zdaniem Sądu art. 415 k.c. nie ma w niniejszej sprawie zastosowania.

Wobec tego, iż powód rozszerzył powództwo przez skapitalizowanie odsetek do dnia 12 kwietnia 2012 roku uzasadnione jest jego żądanie w zakresie odsetek od dnia 13 kwietnia 2012 roku.

Z tych wszystkich względów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 813.129 zł 34 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania w sprawie, uwzględniając również koszty za II instancję w zakresie, w jakim wygrał proces.

Od kosztów należnych powodowi Sąd odjął koszty należne pozwanemu w zakresie, w którym wygrał proces.

Sąd nakazał pobranie od stron brakującej części opłaty sądowej w proporcji, w jakiej przegrały proces.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.